

Ikke visste vi ...

at du som alltid var der for oss, du som alltid spurte etter oss, alltid holdt deg oppdatert om hver og en av oss.... plutselig skulle reise fra oss....

Ingen av oss fikk tatt et skikkelig farvel med deg...

De fleste av oss så deg fullt oppegående der du var i farta med et eller annet....

Randi som fikk være hos deg de siste dagene du var syk hjemme visste ikke hva dette var for slags sykdom, og om det ble et siste farvel da du ble hentet av sykebilen.....

Far og Bjørg og Fredrik som fikk besøkt deg på

sykehuset... vet ikke om du hørte stemmene deres....

Bjørg og Fredrik som holdt deg i hånda da du dro dine siste åndedrag vet ikke om du hørte dem eller kjente dem, men noe vi alle vet, er at **du visste at vi alle var**

veldig glad i deg!

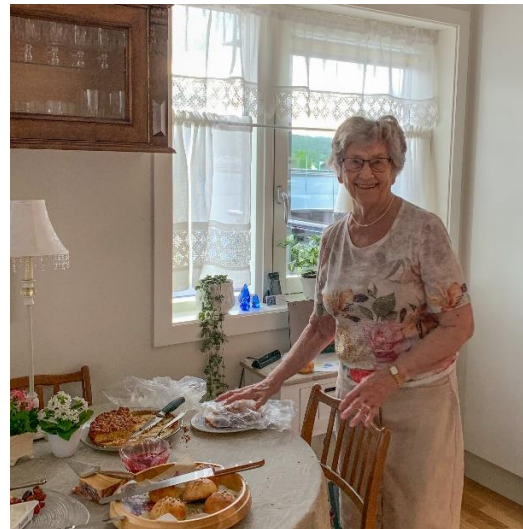
Så sant du var på beina disket du opp for oss med hjemmebakke rundstykker, boller, horn og kaker, og det var alltid kaffe å få.

Du hadde alltid dekket på med pene duker, og du hadde oftest brodert de selv...

Du var alltid så pent kledd, uansett hvordan formen din var, du så like pen og velstelt ut...

Uansett hvem vi var som kom til deg, så følte vi oss så viktige for deg, og du ville høre om hvordan det stod til med oss...

Du elsket det vakre, enten det var pene ting, pene klær, vakre blomster osv, men du fråtset ikke i de dyreste tingene, og du levde godt med at dere hadde en godt brukt sofa fra NMS brukthandel i stua.

Du elsket våren, du elsket blomstene, sola, du elsket å høre fuglene kvitre...

Du elsket livet sammen med far, vennene dine og oss alle sammen... vi tror du ville levd videre med oss....

Samtidig vet vi at du hadde mye smerter... og det var krevende...

Du elsket også menigheten, og du hadde en klar Gudstro, du visste hvor du ville når livet her en dag skulle ta slutt....

Derfor tror vi du har det ennå bedre nå enn hva du hadde her.

Fred over ditt gode minne!

(skrevet av Randi)